

Vi ser også, at der nu i en grundlov for EU bliver indskrevet principperne om kapitalens, tjenesteydelse og varernes frie bevægelighed. Og så kan man sige: Jamen det skete jo allerede i 1986, hvad er nu det nye ved det? Jo, det nye er, at det kommer til at stå i en rigtig grundlov, og i forbindelse med alle uklarhederne med hensyn til, hvordan traktaten skal fortolkes i fremtiden, vil vi kunne se en mere potent, en mere magtfuld EU-domstol gå ind og dømme til fordel for markedet og på bekostning af miljøet eller sociale rettigheder for den sags skyld.

Vi får en stor opgave med at forklare de her paragraffer. Vi har jo allerede set i dag, hvordan debatten er forløbet. Jasiden vil prøve at under spille det her og sige: Arh, det er ikke så meget, det er lidt teknik, det betyder ikke det store, det bliver lidt mere effektivt, det bliver lidt mere åbent. Men idet jasiden gør det, bidrager den samme jaside også til at camouflere det reelle politiske indhold, der ligger i forfatningen.

Kl. 17.40

Det korte af det lange er, at der flyttes flere og flere beslutninger fra de forsamlinger, som befolkningerne har bedst mulighed for at påvirke, og de beslutninger flyttes til lukkede møder i Bruxelles for virksomhedernes lobbyister, bureaukrater og ministre, og mange sager, der før krævede enstemmighed, vil nu blive afgjort med kvalificeret flertal. Det betyder, at vores alle sammens og borgernes mulighed for demokratisk indflydelse vil blive svækket.

EU-forfatningen vil også tvinge de enkelte lande til at opruste. Det står direkte i forfatningens del I, artikel I-41, nr. 3, at medlemsstaterne forpligter sig til gradvis at forbedre deres militære kapacitet. Tydeligere kan det ikke siges. Vi får et pres i retning af mere oprustning enten kvantitativt i form af flere enheder eller kvalitativt i forhold til en forbedring af den militære kapacitet.

Det er jo heller ingen overraskelse, at den europæiske våbenlobby jublede, da den så EU-forfatningen: Hurra, hurra, hurra, nu skal vi til at sælge flere våben. Det var den klare melding, der kom derfra, og det er jo endnu et eksempel på, hvad det er for en militaristisk udvikling, man tager med EU-forfatningen.

Samtidig er det sådan, at der i EU-forfatningen står, at det ikke er nødvendigt, at EU-hæren skal kunne handle på baggrund af FN-mandater. Det er præcis formuleret sådan, at man kun skal handle i overensstemmelse med principperne i FN. Hvis man ville have været helt sikker

på, at der skulle have ligget et FN-mandat, så havde der vel stået: EU-hæren kan kun handle, såfremt der foreligger et mandat fra FN's Sikkerhedsråd. Det står der ikke, og det er ikke, fordi det er nogle tumper, der har siddet og skrevet det her, de ved udmærket godt, hvad det er, der står. Det er bevidst formuleret sådan. Det er en bevidst formuleret undergravning af FN.

Men er det trods alt ikke lykkedes SF gennem det nationale kompromis at sikre sig, at vi kan blokere for flere flertalsafgørelser om magt til EU? Overhovedet ikke. For det første bremser aftalen ikke de løbende overførelser af magt, det er i sidste ende noget, EF-Domstolen bestemmer, det er ikke SF's hovedbestyrelse, uanset hvor meget SF's hovedbestyrelse gerne ville. For det andet kan man sige, at SF jo ikke er garant for mere EU; man er for på mange måder. Og den der korridor aftale, der er lavet, har jo ingen juridisk gyldighed. Det nye nationale kompromis kan man løbe fra dagen efter, at der eventuelt måtte være et ja i Danmark, og så står vi i en helt ny situation, hvor der vil blive fiflet med en politisk aftale. Den slags fifleri har vi set før, og det vil vi komme til at se igen i tilfælde af et ja.

I Enhedslisten går vi ind for internationalt samarbejde. Vi stemmer ikke nej, fordi vi vil bygge små kolonihavehegn rundt om Danmark, vi stemmer nej, fordi vi vil have et andet Europa. Vi tror på et socialt, vi tror på et bæredygtigt, og vi tror på et demokratisk Europa, men vi mener, at EU-forfatningen er et skridt i den forkerte retning, og det er der, Enhedslisten på linje med hele resten af den europæiske venstrefløj til venstre for socialdemokratiene i Europa – minus SF herhjemme – anbefaler et nej til denne her forfatning. Det er et skridt i den forkerte retning. Vi bliver nødt til at stoppe det skridt og kæmpe for en anden retning.

Et nej skaffer os ikke af med EU. Et nej sætter heller ikke Danmark uden for EU, og det siger jeg, selv om et af Enhedslistens erklærede mål faktisk er at få Danmark meldt ud af EU. Et nej betyder faktisk bare, at forfatningen falder, og det gør, at vi sammen med masser af andre gode kræfter kan åbne op for en helt ny diskussion af, hvad vi vil her i Danmark, hvad vi vil sammen med andre europæere, og hvordan vi mener at samarbejdet mellem landene skal foregå.

Vi skal sige nej til forfatningen, og vi skal sige nej til forfatningen, fordi vi vil et andet Europa.

Første næstformand (Svend Auken):

Så siger vi tak til ordføreren.